

2. Második jogalap: a Bizottság a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, és jelentős mértékben megsértette az eljárást, mivel tévesen értékelte a tényeket, továbbá hiányosan és/vagy tévesen indokolta a szóban forgó határozatot annak megállapítását illetően, hogy felróható-e a Szlovén Köztársaságnak az Elan újratörkésítésére irányuló 2008-as intézkedés a piactudasági magánbefektető elve szerint nem volt megengedhető, ami miatt tehát az Elan számára szelektív előnyt biztosítottak.

A felperes keresetében azzal érvel, hogy az Elan újratörkésítésére irányuló 2008-as intézkedést nem a körültekintő piactudasági magánbefektető elvének megfelelően hajtották végre, mivel a tagok az újratörkésítési intézkedésre irányuló döntéshozatal során a vállalkozás olyan értékelésére alapozták döntésüket, amely értékelésben lényeges szempontnak tekintették az Elan kereskedelmi teljesítményének hanyatlását a 2007/2008-as téli időszak nagyobb részében, majd pedig 2008 első negyedében is. A kereskedelmi tevékenységek hanyatlása 2008-ban nem is volt annyira drasztikus, hogy érintse a vállalkozás becsült értékének megbízhatóságát. A tagok döntésüket egy olyan vállalkozás rég meglévő részvényeseiként hozták, amely vállalkozás csupán átmenetileg szembesült nehézségekkel, és amely hosszú időszakon keresztül volt képes nemcsak hogy túlélni, de több alkalommal nyereségesnek lenni a piacon. A megtámadott határozatban a Bizottság nem tette elég egyértelművé, hogy a vállalkozás értékét miért szelektíven vették figyelembe, ekként pedig miért jártak el önkényesen.

2012. november 27-én benyújtott kereset — Ted-Invest kontra OHIM — Scandia Down (sensi scandia)

(T-516/12. sz. ügy)

(2013/C 32/31)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Ted — Invest EOOD (Plovdiv, Bulgária) (képviselő: A. Ivanova ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Scandia Down LLC (Weehawken, Egyesült Államok)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2012. szeptember 6-án az R 2247/2011-1. sz. ügyben hozott határozatát, amely törölte a védjegyet a 20. és 24. osztályba tartozó áruk vonatkozásában;

— másodlagosan, amennyiben a Bíróság a keresetnek nem ad helyt teljes egészében, adjon helyt a keresetnek, és helyezze hatályon kívül az első fellebbezési tanács 20. osztályba tartozó árukkal kapcsolatos határozatát.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törölés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: A „sensi scandia” ábrás védjegy a 16., 20. és 24. osztályba tartozó áruk tekintetében — 8596975. sz. közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: A felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: A fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A törölés iránti kérelem indokolása: A törölés iránti kérelem a 2007/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben értelmezett 53. cikkének (1) bekezdésében foglalt törlési okokon alapult, és abban a 20., 24., 25. és 35. sz. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében lajstromozott 8173312. sz. „SCANDIA HOME” közösségi szövegdjegyre hivatkoztak.

A törlési osztály határozata: A törlési osztály a vitatott védjegyet törölte.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 2007/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének megsértése.

2012. november 23-án benyújtott kereset — Alro kontra Bizottság

(T-517/12. sz. ügy)

(2013/C 32/32)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Alro SA (Slatina, Románia) (képviselők: C. Quigley QC, O. Bretz Solicitor és S. Verschuur ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a 2012. április 25-i azon bizottsági határozatot, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdése és a 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: eljárási rendelet) 4. cikkének (4) bekezdése alapján hivatalos vizsgálati eljárást indított azon állítólagosan jogellenes állami támogatás vonatkozásában, amelyet a Hidroelectrica S.A. (a továbbiakban: Hidroelectrica) feletti ellenőrzés segítségével Románia a 2005-ben kötött szerződés és annak későbbi módosításai alapján biztosított kedvezményes villamosenergia-díj formájában nyújtott az ALRO-nak;

- másodlagosan a 2007. január 1-je és 2009. december 31. közötti időszak vonatkozásában semmisítse meg a fent említett 2012. április 26-i határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az anyagi jog téves alkalmazására alapított jogalap

Az első jogalap vonatkozásában — amely szerint a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya tekintetében tévesen alkalmazta az anyagi jogot —, az ALRO azt állítja, hogy a Bizottság nem megfelelően alkalmazta a betudhatóság azon kritériumait, amelyeket a C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2002. május 16-án hozott ítélet (EBHT 2002., I-4397. o.) (a továbbiakban: Stardust Marine ítélet) határozott meg. Különösen a Bizottság az elemzését kizárólag „szervezeti” kritériumra kívánta alapozni. Az ALRO ugyanakkor azt állítja, hogy a Stardust Marine ítélet azt is megköveteli a Bizottságtól, hogy bizonyítsa más lényegi kritériumok teljesülését, mivel a „szervezeti” kritérium önmagában nem elegendő a betudhatóság megállapításához.

2. A második, a nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított jogalap

A második jogalap vonatkozásában — amely szerint a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak megállapításával, hogy a Hidroelectrica aktusai a román államnak tudhatók be —, az ALRO azt állítja, hogy a Bizottság nem megfelelően vizsgálta a Hidroelectrica irányítási szerkezetét, és e szerkezetnek a vállalkozás döntéshozatali eljárására gyakorolt hatását. Másodszor az ALRO kifejti, hogy a Bizottság miért hasonlította helytelenül az ALRO szerződését a Hidroelectrica és az ArcelorMittal közötti megállapodáshoz. Harmadszor az ALRO előadja, hogy a 445/2009 miniszteri rendelet miért nem vonatkozik a Bizottság vizsgálatára, és hogy annak a 2010. évi sajtóközleményekre való hivatkozásai miért nem elégségesek ahhoz, hogy elérjék a betudhatóság bizonyításához szükséges szintet.

3. A harmadik, az indokolás elégtelenségére alapított jogalap

A harmadik jogalappal kapcsolatban az ALRO azt állítja, hogy a Bizottságnak az általa hivatkozott — az előző bekezdésben felvázolt — tények tekintetében elégtelen az indoklása, így az az EUMSZ 296. cikk követelményeivel ellentétesen járt el. Az indokolásnak lehetővé kell tennie, hogy a Törvényszék felülvizsgálhassa a határozat jogszerűségét, és hogy az érintett felek hozzájussanak az arról való meggyőződéshez szükséges információhoz, hogy a határozat

megalapozott-e. Ahogy azt az ALRO a keresetlevélben részletesen kifejti, a vitatott határozat nem felel meg e követelménynek.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

2012. november 27-én benyújtott kereset — Spirlea kontra Bizottság

(T-518/12. sz. ügy)

(2013/C 32/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Olaszország) és Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (képviselők: V. Foerster és T. Pahl ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- fogadja a jelen keresetet, mely az EUMSZ 263. cikkben alapszik;
- nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet, valamint
- nyilvánítsa megalapozottnak a jelen keresetet, és így állapítsa meg, hogy az alperes lényeges eljárási hibákat és egyéb anyagi jogi jogsértéseket követett el;
- ennek alapján semmisítse meg az alperes 2070/11/SNCO (Ref. Ares [2012] 1135073) sz. EU-próbaeljárását befejező, 2012. szeptember 27-én hozott határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap: az EU-próbaeljárás jogalap nélküli lefolytatása (EUMSZ 290. és 290. cikk)
 - A felperesek e jogalap keretében arra hivatkoznak, hogy az EU-próbaeljárás bevezetése az EUMSZ 258. cikk vonatkozásában további eljárási követelményhez vezet. Ezt az eljárási követelményt, amelyre vonatkozóan a Bizottság nem rendelkezik a Szerződéseken alapuló felhatalmazással vagy átruházott hatáskörrel, a Bizottság a jogállamiság követelményeivel ellentétesen, nem átlátható eljárás keretében alkalmazza, miközben kiüresíti az EUMSZ 258. cikkben alapuló, kötelezettségsgéges megállapítása iránti eljárást.